

Razboiul, seceta

Anatol Codru

Uscate-s ierbile: o scama,
Ca nu mai ai
Decat un frematat de coame
In vant, pe cai.
Si vitele mai se rastoarna,
Mai pe fantani,
Zvarlindu-le, mugind, in coarne,
Varsand pelin.
Si pan in vulturi e pustiu.
Pasc mieii lupi.
Si mieii mai flamanzi se stiu —
Refuza trup
Trec norii pe camp. Zdrelita e blana Pe lupi care ling Amurgul pe rana.
Se-aud cum se-nfig In timpuri sageti Zvarlite spre noi De huni si de geti.
Adanc in pamant Cartita tace. Ne flutura-n vant Maneca, sacii.
Tin ca pe-un taur Plugul de coarne: Foamea mugeste Sa ma rastoarne.
O, iat-o si luna, E ca o coasa. Drumul in carje Se-ntoarna acasa
Piatra, maica de plai, Ochiul zilei il tulburi. De sub streasina casei cai Pasc iarba din cuiburi.
Cornul oii-n vazduh
Lasa gaura arsa, Si prin gaura, uf! Fuge pasarea.
Cerul cade pe jos Ori se tine de pari. Dupa deal soarele ros De tistari
La clopotnitele dinspre stani Trag clopote sa moara de plamani
Din ploaie cu fruntea s-apuci, Cu ochii, cu buzaaa. Pe nuci — freamata cucii Folclorului nostru frunza.
Si-s toate acum la plural: Fantana, parintii si tara! O, painea miroase a deal! O, sacii miroase a moara!
Ce nalti sunt acuma copacii! O, cerul isi flutura macii! O, apa e dulce-n fantani! O, pruncii dorm intr-o pace, Ca merele-n podul cu fan!
Si poate doar numai mama,
Si inca alte mame
Lacrimi ascund sub naframe